

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original article

การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส วัตถุอันตราย สีนินทรีย์สังเคราะห์ และเชื้อจุลินทรีย์จาก การบริโภคเนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมักในจังหวัดตรัง

อติสราร เรืองขำ วท.ม. (เทคโนโลยีการอาหาร)

พัชรินทร์ วัฒนสิน วท.บ. (วาริชศาสตร์)

ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 12/1 ตรัง กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

วันรับ: 15 ส.ค. 2562

วันแก้ไข: 12 พ.ย. 2562

วันตอบรับ: 22 พ.ย. 2562

บทคัดย่อ การประเมินความเสี่ยง กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก ไนเตรต และไนไตรต์ สีนินทรีย์สังเคราะห์ เชื้อจุลินทรีย์ชนิด *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. ในเนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมักในเขตพื้นที่จังหวัดตรัง โดยเก็บตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง ผลการทดสอบดังนี้คือ พบกรดเบนโซอิก 2 ตัวอย่าง (ร้อยละ 6.6) ในกุนเชียง และ ไส้กรอกอีสาน ปริมาณอยู่ในช่วง 67.6 - 227.4 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม พบสีเออร์โทรซิน 2 ตัวอย่าง (ร้อยละ 6.6) ในไส้กรอก ปริมาณอยู่ในช่วง 2.4 - 7.8 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม พบสีตาร์ตราซิน 1 ตัวอย่าง (ร้อยละ 3.3) ในไส้กรอก ปริมาณ 2.2 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม พบสารประกอบไนเตรต 1 ตัวอย่าง (ร้อยละ 3.33) ในกุนเชียง ปริมาณ 1,085 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม พบสารประกอบไนไตรต์ 6 ตัวอย่าง (ร้อยละ 20.0) ในไส้กรอก 2 ตัวอย่าง แสม 3 ตัวอย่าง และไส้กรอกอีสาน 1 ตัวอย่าง ปริมาณอยู่ในช่วง 17.3 - 54.1 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ไม่พบการปนเปื้อนเชื้อ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. เมื่อนำข้อมูลมาประเมินความเสี่ยงการได้รับสัมผัส ทั้งชนิดระดับเฉลี่ย และ ค่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ 97.5 ของปริมาณอาหารในกลุ่มประชากรทั้งหมดและกลุ่มผู้ที่บริโภคของประชากรทุกกลุ่มอายุ ผลการประเมิน พบว่า การได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก สีนินทรีย์สังเคราะห์ และสารประกอบไนเตรต มีปริมาณที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพผู้บริโภคทุกกลุ่มอายุ ส่วนการได้รับสัมผัสที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพ คือ กลุ่มอายุ 3 - 5.9 ปี ได้แก่ การได้รับสัมผัสไนไตรต์ในไส้กรอก แสม และไส้กรอกอีสาน ส่วนกลุ่มอายุ 6 - 34.9 ปี มีความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพคือ การได้รับสัมผัสไนไตรต์ในไส้กรอก

คำสำคัญ: ผลผลิตเนื้อสัตว์แปรรูป; การได้รับสัมผัส; ไนไตรต์

บทนำ

ไส้กรอก ไส้กรอกอีสาน แหนม แสม และกุนเชียง จัดเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมัก โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อ หรือ ถนอมอาหารจากเนื้อ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์เนื้อที่ปลอดภัย สำหรับรับประทาน ลดโอกาสการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ ซึ่งการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ในผลิตภัณฑ์เนื้อ เป็นปัญหา

สำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ด้อยคุณภาพ ก่อให้เกิดปัญหา ด้านสาธารณสุข เช่น โรคอาหารเป็นพิษหรือท้องร่วงจากการติดเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคต่างๆ เช่น เชื้อ *Salmonella* spp. ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่อาศัยในลำไส้ของคนและสัตว์ หากไม่มีการควบคุมอุณหภูมิให้เหมาะสม เชื้อที่ปนเปื้อนมากับอุจจาระของสัตว์ขณะทำการฆ่า เชื้อจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น ส่วนเชื้อ *Staphylococcus aureus* มักจะปนเปื้อนเข้า

การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส วัตถุกันเสีย สีสันทรีสังเคราะห์ และเชื้อจุลินทรีย์จากการบริโภคเนื้อสัตว์แปรรูป

สู่อาหารได้จากสิ่งคัดหลั่งของผู้สัมผัสอาหาร เชื่อสามารถเจริญและเพิ่มจำนวนได้ดี ซึ่งกระบวนการผลิตผู้ประกอบการนิยมเติมวัตถุเจือปนอาหาร ได้แก่ กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีสันทรีสังเคราะห์ ในกระบวนการผลิตเพื่อให้มีสีสวยงาม เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะสารประกอบกลุ่มไนเตรตและไนไตรต์ ซึ่งมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่ไม่ใช้ออกซิเจน นอกจากนี้ยังช่วยในการตรึงสี ทำให้เกิดสีและกลิ่นที่พึงประสงค์ในผลิตภัณฑ์เหล่านี้ โดย Joint FAO/WHO Expert Committee of Food Additives (JECFA) ได้กำหนดค่าความปลอดภัยไว้เป็นค่า Acceptable Daily Intake (ADI)⁽¹⁾ เป็นปริมาณที่ร่างกายสามารถได้รับสารนั้นต่อวันตลอดชีวิตโดยที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใดๆ ต่อสุขภาพไว้ดังนี้ กรดเบนโซอิก เท่ากับ 0-5 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน (ในรูปของกรดเบนโซอิก หรือเกลือของกรดเบนโซอิก) ดังนั้นถ้าน้ำหนักโดยเฉลี่ยของคนทั่วไปเป็น 60 กิโลกรัม จะรับได้ 0-300 มิลลิกรัมต่อวัน กรดซอร์บิก เท่ากับ 0-25 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน (ในรูปของกรดซอร์บิก หรือเกลือของกรดซอร์บิก) ดังนั้นถ้าน้ำหนักโดยเฉลี่ยของคนทั่วไปเป็น 60 กิโลกรัม จะรับได้ 0-1,500 มิลลิกรัมต่อวัน ไนเตรต เท่ากับ 0-3.7 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน ส่วนไนไตรต์เท่ากับ 0-0.07 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน ดังนั้น ถ้าน้ำหนักโดยเฉลี่ยของคนทั่วไปเป็น 60 กิโลกรัมจะรับสารไนเตรตและไนไตรต์ได้ไม่เกิน 0-222 และ 0-3.6 มิลลิกรัมต่อวันตามลำดับ ส่วน สีสันทรีสังเคราะห์แต่ละชนิดสีจะมีค่า ADI แตกต่างกันไป เช่น สีเออร์โทรซิน เท่ากับ 0-0.1 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน สีตาร์ตราซิน เท่ากับ 0-10 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน ดังนั้น น้ำหนักโดยเฉลี่ยของคนทั่วไปเป็น 60 กิโลกรัม จะรับได้ 0 - 6 มิลลิกรัมต่อวัน และ 0-600 มิลลิกรัมต่อวัน ตามลำดับ เป็นต้น จากข้อมูลของสำนักกระบาดวิทยา⁽²⁾ รายงานในภาพรวม

ทั้งประเทศจำแนกชนิดเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคที่ตรวจพบ ได้แก่ *Vibrio parahaemolyticus*, *Staphylococcus* spp. และ *Salmonella* spp. ร้อยละ 0.2 (119 ตัวอย่าง) 0.2 (127 ตัวอย่าง) และ 0.1 (64 ตัวอย่าง) ตามลำดับ การศึกษาของปวีณดา และคณะ⁽³⁾ ประเมินความเสี่ยงการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิกในการบริโภคอาหารประเภทไส้กรอกและหมยของคนไทยจากจังหวัดต่างๆ 19 จังหวัด พบการใช้กรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิกในไส้กรอกไก่และไส้กรอกหมู ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์กฎหมายไม่อนุญาตให้ใช้ และการศึกษาของพัชริดา และนฤมล⁽⁴⁾ พบน้ำพริกหนุ่มที่วางจำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่มากกว่าร้อยละ 60.0 มีกรดเบนโซอิกสูงเกินเกณฑ์กำหนด นอกจากนี้ยังมีรายงานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการในปี 2553 ของศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 2 อุดรธานี โดยวิเคราะห์ตัวอย่างกุนเชียงไส้กรอก และแฮม จำนวน 33 ตัวอย่าง ตรวจพบไนเตรตและไนไตรต์เกินมาตรฐาน โดยพบในผลิตภัณฑ์กุนเชียง 5 ตัวอย่าง ไส้กรอก 2 ตัวอย่าง และแฮม 1 ตัวอย่าง ปริมาณที่พบไนไตรต์อยู่ในช่วง 0-62 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ส่วนไนเตรตพบในช่วง 148-7,573 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม จะเห็นได้ว่าไส้กรอก ไส้กรอกอีสาน แฮม แสม และกุนเชียง จัดเป็นอาหารที่นิยมบริโภคทุกกลุ่มวัย เนื่องจากเป็นอาหารที่มีคุณค่าโปรตีนมีความสะดวกและประหยัดเวลาในการบริโภค และมีจำหน่ายแพร่หลาย รวมทั้งจัดเป็นอาหารบาทวิถีชนิดหนึ่งที่ถูกบริโภคให้ความนิยม ดังนั้นการเฝ้าระวังความปลอดภัยทางอาหาร จึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก สีสันทรีสังเคราะห์ ไนเตรต ไนไตรต์ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมัก ในเขตพื้นที่จังหวัดตรัง เพื่อให้ทราบสถานการณ์การใช้ และนำมาประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีสันทรีสังเคราะห์ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp.

ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมัก ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

วิธีการศึกษา

การเก็บตัวอย่าง

ตัวอย่างเป้าหมาย: กุนเชียง ไส้กรอก แหนม ไส้กรอกอีสาน แฮม ชนิดละ 6 ตัวอย่าง โดยสุ่มเก็บจากร้านค้าส่งห้างสรรพสินค้า และตลาดสด เก็บตัวอย่างในวันเดียวกันและต่างยี่ห้อ เพื่อให้ได้ชุดข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคนิยมบริโภค และมีการกระจายตัวเท่ากัน

การวิเคราะห์

1. การตรวจวิเคราะห์ทางเคมี

สุ่มตัวอย่างโดยการนำส่วนที่บริโภคได้ทั้งหมดบดปั่นและเก็บตัวอย่างในตู้เย็นอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และตรวจวิเคราะห์ วัตถุกันเสีย ชนิด กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก ไนเตรต ไนไตรต์ และสีอินทรีย์สังเคราะห์ ตามวิธีวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 การตรวจวิเคราะห์หากรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิก อ้างอิงวิธีวิเคราะห์จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข⁽⁵⁾

1.2 การตรวจวิเคราะห์หาปริมาณไนเตรตและไนไตรต์ อ้างอิงวิธีวิเคราะห์จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข⁽⁶⁾

1.3 การตรวจวิเคราะห์หาสีอินทรีย์สังเคราะห์ 5 ชนิด คือ สีซันเซต เฮลโลว์ เอ็ฟซีเอ็ฟ สีบริล เลียนบลู เอ็ฟซีเอ็ฟ สีตาร์ตราซิน สีปองโซ 4 อาร์และสีเอโซรูบีน อ้างอิงวิธีวิเคราะห์จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข⁽⁷⁾

วิธีวิเคราะห์มีการทดสอบค่าความถูกต้องของวิธีการตรวจวิเคราะห์ดังตารางที่ 1

2. การตรวจวิเคราะห์ทางจุลชีววิทยา

สุ่มตัวอย่างโดยนำส่วนที่บริโภคได้และตรวจวิเคราะห์ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. ตามวิธีวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 การตรวจวิเคราะห์ *Staphylococcus aureus* โดยวิธีมาตรฐาน อ้างอิงวิธีวิเคราะห์จาก Bacteriological Analytical Manual Online (BAM)⁽⁸⁾

2.2 การตรวจวิเคราะห์ *Salmonella* spp. โดยวิธีมาตรฐานอ้างอิงวิเคราะห์จาก ISO 6579:2002⁽⁹⁾ โดยวิธีวิเคราะห์มีการทดสอบค่าความถูกต้องของวิธีดังตารางที่ 2

การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส⁽¹⁰⁾

นำข้อมูลปริมาณกรดเบนโซอิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีเอริโธรซิน สีตาร์ตราซิน และข้อมูลการบริโภคอาหาร การบริโภคของประชากร และข้อมูลน้ำหนักของกลุ่มอายุจากข้อมูลการบริโภคอาหารของประเทศไทย จัดทำ

ตารางที่ 1 การทดสอบค่าความถูกต้องของการวิเคราะห์

รายการ	Limit of Detection (LOD) (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)	Limit of Quantitation (LOQ) (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)	Linearity (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)	Recovery (%)
กรดเบนโซอิก	5	20	2-50	92.8
กรดซอร์บิก	5	20	2-50	93.6
ไนเตรต	13	30	1.50-80	103.3
ไนไตรต์	4.0	15	0.75-40	103.0
สีอินทรีย์สังเคราะห์				
- สีซันเซต เฮลโลว์ เอ็ฟซีเอ็ฟ	0.2	2.0	0.5-50	97.7
- สีบริล เลียนบลู เอ็ฟซีเอ็ฟ	0.02	0.2	0.05-20	94.1
- สีตาร์ตราซิน	0.2	2.0	0.5-50	98.3
- สีเอโซรูบีน	0.2	2.0	0.5-50	96.8
- สีปองโซ 4 อาร์	0.25	2.0	0.5-50	88.4

การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส วัตถุกันเสีย สีนินทรีย์สังเคราะห์ และเชื้อจุลินทรีย์จากการบริโภคเนื้อสัตว์แปรรูป

ตารางที่ 2 การทดสอบค่าความถูกต้องของการตรวจวิเคราะห์ทางจุลชีววิทยา

รายการ	LOD ₅₀
<i>Staphylococcus aureus</i>	3.314 (CFU/g or mL)
<i>Salmonella</i> spp.	0.097 (CFU/g or mL)

โดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ศึกษา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์⁽¹¹⁾ มาคำนวณปริมาณการได้รับสัมผัส (exposure assessment) จากสมการดังนี้

$$\text{Exposure} = \frac{\text{Concentration} \times \text{Food consumption}}{(\text{bw} \times 1000)}$$

Exposure = ปริมาณการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก สีนินทรีย์สังเคราะห์ ไนเตรต ไนไตรต์ จากการบริโภคอาหาร หน่วย มิลลิกรัมต่อคนต่อวัน (mg/kg bw/day)

Concentration = ปริมาณสารที่พบในอาหาร หน่วย มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม (mg/kg)

food consumption = ปริมาณการบริโภคอาหาร กรัมต่อคนต่อวัน (g/person/day)

bw = น้ำหนักตัวเฉลี่ย (กิโลกรัม): ศึกษาแบ่งตามกลุ่มอายุ จำนวน 6 ช่วงอายุ ได้แก่ 3-5.9, 6-12.9, 13-17.9, 18-34.9, 35-64.9 ปี และ 65 ปี ขึ้นไป

ในงานวิจัยนี้ใช้ค่าดังต่อไปนี้

Concentration: ค่าจากวิเคราะห์ กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก สีนินทรีย์สังเคราะห์ ไนเตรต ไนไตรต์ มาคำนวณโดยวิธี Probabilistic Estimation ซึ่งเป็นเทคนิคทางสถิติ ประกอบกับโปรแกรมประมวลผลเฉพาะ สามารถประมวลผลจากข้อมูลรายตัวอย่างเพื่อสามารถแปลผลที่ระดับต่างๆ คำนวณการกระจายตัวแบบสามเหลี่ยม (triangular distribution) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป @RISK Professional Food Consumption:

- ค่าเฉลี่ยของปริมาณที่บริโภคสำหรับประชากรทั้งหมด (per capital) (กรัม/คน/วัน) ในแต่ละช่วงอายุ (ปี)

- ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 97.5 ของปริมาณที่บริโภคสำหรับประชากรทั้งหมด (per capital) (กรัม/คน/วัน) ในแต่ละช่วงอายุ (ปี)

- ค่าเฉลี่ยของปริมาณที่บริโภคเฉพาะผู้ที่บริโภค (eater only) (กรัม/คน/วัน) ในแต่ละช่วงอายุ (ปี)

- ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 97.5 ของปริมาณที่บริโภคเฉพาะผู้ที่บริโภค (eater only) (กรัม/คน/วัน) ในแต่ละช่วงอายุ (ปี)

นำข้อมูลการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีเออร์โรซิน และสีตาร์ตราซีนจากการบริโภคอาหาร ประเภท กุนเชียง ไส้กรอก ไส้กรอกอีสาน และแฮม นำมาคำนวณหาค่าความปลอดภัย (MOS = margin of safety หรือ risk) เปรียบเทียบกับค่า acceptable daily intake (ADI) จากสมการ

$$\text{MOS} = \frac{\text{Dietary exposure}}{\text{ADI}}$$

โดย MOS มากกว่า 1 หมายถึงมีโอกาสจะเกิดผลเสียต่อสุขภาพผู้บริโภค

MOS น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 หมายถึงไม่มีความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพของผู้บริโภค

ในที่นี้ใช้ค่า ADI ที่เป็นค่าสูงสุดนำมาคำนวณ โดยเป็นค่ากำหนดของ JECFA ดังนี้ กรดเบนโซอิก และเกลือของกรดเบนโซอิก ค่า ADI = 5 กรดซอร์บิก และเกลือของกรดซอร์บิก ค่า ADI = 25 ไนเตรต ค่า ADI = 3.7 ไนไตรต์ ค่า ADI = 0.07 สีเออร์โรซิน ค่า ADI = 0.1 และสีตาร์ตราซีน ADI = 10

ในการศึกษานี้ทำการประเมินความเสี่ยงโดยแปลงปริมาณการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีเออร์โรซิน และสีตาร์ตราซีน เป็นร้อยละของค่า ADI

ดังนั้นถ้ามีค่าเกิน 100 % ADI แสดงว่ามีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค

ผลการศึกษา

1. ผลการตรวจวิเคราะห์หากรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก สีนินทรีย์สังเคราะห์ ไนเตรต ไนไตรต์ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมัก

ผลการตรวจวิเคราะห์ พบกรดเบนโซอิก จำนวน 2 ตัวอย่าง (ร้อยละ 6.6) ในกุนเชียง 1 ตัวอย่าง ปริมาณ 67.6 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และใส่กรอกอีสาน 1 ตัวอย่าง ปริมาณ 227.4 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม พบซีนินทรีย์สังเคราะห์ ชนิดเอริโทรซินในใส่กรอก จำนวน 2 ตัวอย่าง (ร้อยละ 6.6) ในปริมาณ 7.8 และ 2.4 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และพบซีนินทรีย์สังเคราะห์ชนิดตาร์ตราซีนในใส่กรอก จำนวน 1 ตัวอย่าง (ร้อยละ 3.3) ในปริมาณ 2.2 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม พบไนเตรต จำนวน 1 ตัวอย่าง (ร้อยละ 3.3) ในกุนเชียง ปริมาณ 1,085.7 มิลลิกรัมต่อลิตร พบไนไตรต์ จำนวน 6 ตัวอย่าง (ร้อยละ 20.0) ในใส่กรอก 2 ตัวอย่างในปริมาณ 40.2 และ 54.1 มิลลิกรัมต่อลิตร ใส่กรอกอีสาน 1 ตัวอย่าง ปริมาณ 23.6 มิลลิกรัมต่อลิตร และในแฮม 3 ตัวอย่าง พบปริมาณในช่วง 17.3-38.0 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และทุกตัวอย่างไม่พบการ

ปนเปื้อนของเชื้อ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. แสดงดังตารางที่ 3

2. การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส

ผลการประเมินการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีเอริโทรซิน และสีตาร์ตราซีน ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมักของประชากรกลุ่มอายุต่างๆ พบว่าการได้รับสัมผัสระดับเฉลี่ย และการได้รับสัมผัสที่ 97.5 เปอร์เซ็นต์ในในกลุ่มประชากรทั้งหมด (per capital) และกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) ของกรดเบนโซอิก ไนเตรต สีเอริโทรซิน และสีตาร์ตราซีน ในแต่ละช่วงอายุ มีค่าต่ำกว่า ADI ยกเว้น การประเมินการได้รับสัมผัสไนไตรต์ในกลุ่มประชากรทั้งหมด (Per capital) ของใส่กรอก ในกลุ่มอายุ 3 - 5.9 ปี การได้รับสัมผัสที่ 97.5 เปอร์เซ็นต์ เท่ากับร้อยละ 127.2 ของ ADI และส่วนการได้รับสัมผัสไนไตรต์ในผลิตภัณฑ์อื่นที่มีค่าต่ำกว่า ADI แสดงดังตารางที่ 4 ในกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) การได้รับสัมผัสไนไตรต์ในใส่กรอกที่กลุ่มอายุ 3 - 5.9 ปี มีการได้รับสัมผัสระดับเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 123.4 ของ ADI ส่วนกลุ่มอายุอื่นๆ มีค่าต่ำกว่า ADI และการได้รับสัมผัสที่ 97.5 เปอร์เซ็นต์ ในกลุ่มอายุ 3 - 5.9 ปี 6-12.9 ปี 13-17.9 ปี และ 18 - 34.9 ปี โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ 223.8, 178.8, 108.4 และ 122.3 ของ ADI ตามลำดับ และในกลุ่มอายุ 3 - 5.9 ปี

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบ กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก สีนินทรีย์สังเคราะห์ ไนเตรต ไนไตรต์ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมักในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตรัง (30 ตัวอย่าง)

ชนิดตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด	จำนวนตัวอย่างที่ไม่เข้ามาตรฐานตามรายการทดสอบ						
		กรดเบนโซอิก	กรดซอร์บิก	ซีนินทรีย์สังเคราะห์	ไนเตรต	ไนไตรต์	<i>S. aureus</i>	<i>Salmonella</i> spp.
กุนเชียง	6	1	0	0	1	0	ไม่พบ	ไม่พบ
ใส่กรอก	6	0	0	2	0	2	ไม่พบ	ไม่พบ
แฮม	6	0	0	0	0	0	ไม่พบ	ไม่พบ
ใส่กรอกอีสาน	6	1	0	0	0	1	ไม่พบ	ไม่พบ
แฮม	6	0	0	0	0	4	ไม่พบ	ไม่พบ
รวม (ตัวอย่าง)	30	2	0	2	1	6	0	0
ร้อยละของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด		6.6	0	6.6	3.3	20.0	0	0

การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส วัตถุดิบเสีย สีอินทรีย์สังเคราะห์ และเชื้อจุลินทรีย์จากการบริโภคเนื้อสัตว์แปรรูป

มีปริมาณการได้รับสัมผัสไนโตรตโนไล์กรอกอีसान และแฮม มีค่าเท่ากับร้อยละ 106.3 และ 156.3 ของ ADI ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 5

วิจารณ์

จากการดำเนินการโครงการสำรวจและประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัส กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก สีอินทรีย์สังเคราะห์ ไนเตรต ไนไตรต์ *Staphylococcus aureus* และ *Salmonella* spp. ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมักในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตรัง โดยเก็บเนื้อสัตว์แปรรูปประเภทเนื้อหมัก กุนเชียง ไส้กรอก แหนม ไส้กรอกอีसान และแฮม รวม 30 ตัวอย่าง นำข้อมูลปริมาณกรดเบนโซอิก สีอินทรีย์สังเคราะห์ ไนเตรต และไนไตรต์ ที่ตรวจพบมาประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัสจากการบริโภคอาหารที่ตรวจพบ ที่เกิดผลเสียต่อสุขภาพ พบว่ากรดเบนโซอิก สีอินทรีย์สังเคราะห์ และไนเตรต ในตัวอย่างอาหารทุกชนิดมีความเสี่ยงการได้รับสัมผัสต่ำกว่า ADI ทั้งในกลุ่ม

ประชากรทั้งหมด (per capita) และกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) จึงไม่มีความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพ ดังการศึกษาของปวีณา และคณะ⁽³⁾ ซึ่งได้ศึกษาการประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิกจากการบริโภคอาหารประเภทไส้กรอก และหมุยของคนไทย โดยเก็บตัวอย่างจากตลาดของจังหวัดต่างๆ ในทุกภาคและกรุงเทพมหานคร รวม 19 จังหวัด รายงานว่าความเสี่ยงของการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิกจากการบริโภคอาหารประเภทไส้กรอกและหมุยมีค่าต่ำกว่า ADI และการศึกษาของปราณี พัฒนกุลอนันต์ และคณะ⁽¹²⁾ ได้ประเมินความเสี่ยงต่อการได้รับวัตถุดิบเสียและสีสังเคราะห์จากการบริโภคไส้กรอกของนักเรียนในจังหวัดนครปฐม พบมีการใช้สีเออร์ริโซซิน และโปงโซ 4อาร์ และมีค่าต่ำกว่า ADI

ในขณะที่กลุ่มอายุ 3 – 5.9 ปี เมื่อคำนวณการได้รับสัมผัสต่อน้ำหนักตัวต่อวัน มีการสัมผัสไนไตรต์จากการบริโภคอาหารสูงกว่าประชากรกลุ่มอายุอื่น ถึงแม้ว่าประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 381 พ.ศ. 2559

ตารางที่ 4 ปริมาณการได้รับสัมผัสระดับเฉลี่ยและการได้รับสัมผัสที่ 97.5 เปอร์เซ็นไทล์ ของ กรดเบนโซอิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีเออร์ริโซซิน และสีตาร์ตราซิน ของคนไทยอายุต่าง ๆ จากการบริโภคอาหารชนิดต่าง ๆ ที่พบเมื่อเปรียบเทียบกับค่า ADI เมื่อคำนวณปริมาณที่บริโภคสำหรับประชากรทั้งหมด (Per capital)

ชนิดอาหาร/รายการ	ปริมาณการได้รับสัมผัส (% ADI)											
	ระดับเฉลี่ย						97.5 เปอร์เซ็นไทล์					
	ช่วงอายุ (ปี)						ช่วงอายุ (ปี)					
	3-5.9	6-12.9	13-17.9	18-34.9	35-64.9	>65	3-5.9	6-12.9	13-17.9	18-34.9	35-64.9	>65
1. กุนเชียง												
- กรดเบนโซอิก	0.1	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.4	0.4	0.3	0.2	0.1	0.1
- ไนเตรต	1.1	0.8	0.4	0.3	0.2	0.1	6.1	6.2	4.6	3.1	1.6	1.0
2. ไส้กรอก												
- ไนไตรต์	19.1	10.4	6.0	5.2	1.9	0.7	127.2	82.7	41.3	39.3	15.8	7.9
- สีเออร์ริโซซิน	1.5	0.8	0.5	0.4	0.1	0.1	9.7	6.3	3.2	3.0	1.2	0.6
- สีตาร์ตราซิน	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
3. ไส้กรอกอีसान												
- กรดเบนโซอิก	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0	0.0	0.7	0.8	0.5	0.8	0.4	0.2
- ไนไตรต์	0.1	0.9	0.6	0.7	0.4	0.3	7.6	8.1	5.1	8.3	4.1	2.4
4. แฮม												
- ไนไตรต์	0.3	0.3	0.2	0.1	0.0	0.0	3.9	2.3	1.0	0.1	0.0	0.0

ตารางที่ 5 ปริมาณการได้รับสัมผัสระดับเฉลี่ยและการได้รับสัมผัสที่ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ ของ กรดเบนโซอิก ไนเตรต ไนไตรต์ สีเออร์โรซิน และสีตาร์ตราซีน ของคนไทยอายุต่าง ๆ จากการบริโภคอาหารชนิดต่าง ๆ ที่พบ เมื่อเปรียบเทียบกับ ค่า ADI เมื่อคำนวณปริมาณที่บริโภคเฉพาะผู้ที่บริโภค (eater only)

ชนิดอาหาร/รายการ	ปริมาณการได้รับสัมผัส (% ADI)											
	ระดับเฉลี่ย						97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์					
	ช่วงอายุ (ปี)						ช่วงอายุ (ปี)					
	3-5.9	6-12.9	13-17.9	18-34.9	35-64.9	>65	3-5.9	6-12.9	13-17.9	18-34.9	35-64.9	>65
1. กุนเชียง												
- กรดเบนโซอิก	1.1	0.7	0.5	0.4	0.4	0.3	2.8	1.4	0.9	0.8	0.8	0.4
- ไนเตรต	17.0	10.8	8.0	6.6	5.9	4.7	42.3	21.8	13.6	11.6	11.5	6.5
2. ไส้กรอก												
- ไนไตรต์	123.4	79.3	52.4	47.3	37.5	36.7	223.8	178.8	108.4	122.3	91.2	69.2
- สีเออร์โรซิน	0.4	0.2	0.2	0.1	0.1	0.1	0.7	0.6	0.3	0.4	0.3	0.2
- สีตาร์ตราซีน	0.1	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0
3. ไส้กรอกอีสาน												
- กรดเบนโซอิก	4.6	3.2	0.2	2.0	1.7	1.5	10.3	5.5	3.4	2.9	2.9	3.2
- ไนไตรต์	47.5	33.5	22.8	20.6	18.0	15.3	106.3	56.5	35.3	29.9	29.7	32.9
4. แสม												
- ไนไตรต์	67.0	37.6	23.9	21.0	17.7	13.9	156.3	53.9	33.7	28.5	28.3	32.2

เรื่องวัตถุเจือปนอาหาร (ฉบับที่ 4)⁽¹³⁾ ระบุให้ใช้สารประกอบไนไตรต์เป็นวัตถุเจือปนอาหารในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ได้ไม่เกิน 80 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และการวิจัยครั้งนี้พบปริมาณไนไตรต์ในไส้กรอก ไส้กรอกอีสาน และแสม ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่เนื่องจากช่วงอายุดังกล่าวมีปริมาณการบริโภคไส้กรอก ไส้กรอกอีสานและแสม ต่อน้ำหนักตัวสูงกว่าช่วงอายุอื่น โดยเฉพาะการรับประทานไส้กรอกในกลุ่มประชากรทั้งหมด (per capita) การได้รับสัมผัสที่ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ มีค่าเท่ากับร้อยละ 127.2 ของ ADI ส่วนกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) มีค่าการได้รับสัมผัสระดับเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 123.4 ของ ADI และมีความเพิ่มขึ้นที่การได้รับสัมผัสที่ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นร้อยละ 223.8 ของ ADI เช่นเดียวกับร้อยละของ ADI การบริโภคไส้กรอกอีสาน และแสม ในกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) ที่ระดับการได้รับสัมผัสที่ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ มีปริมาณการได้รับสัมผัสร้อยละ 106.3 และ 156.3 ของ ADI ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากค่าเฉลี่ย

ของปริมาณไนไตรต์ที่พบในไส้กรอกมีปริมาณสูงกว่าไส้กรอกอีสานและแสม และจากการประเมินการได้รับสัมผัสที่ระดับ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ เฉพาะในกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) การรับประทานไส้กรอก ไส้กรอกอีสาน และแสม เพียงอย่างเดียว จะทำให้ได้รับสัมผัสไนไตรต์ในปริมาณสูง แต่ถ้าหากรับประทานอาหารทั้ง 3 ชนิด จะยิ่งเพิ่มความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพมากขึ้นอีก นอกจากนี้ กลุ่มอายุ 6-34.9 ปี ที่มีการได้รับสัมผัสไนไตรต์ในไส้กรอก ระดับ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ที่ในกลุ่มผู้ที่บริโภคเท่านั้น (eater only) มีค่ามากกว่า ร้อยละ 100.0 ของ ADI จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพได้เช่นกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เวนนิกา เบ็ญจพงษ์ และคณะ⁽¹⁴⁾ ที่ศึกษาการได้รับสัมผัสไนเตรตและไนไตรต์ จากการบริโภคเนื้อสัตว์แปรรูป ไส้กรอกไก่ ไส้กรอกหมู กุนเชียง แหนม และหมวยของประชากรใน 37 จังหวัด จาก 5 ภูมิภาค พบว่าประชากรกลุ่มอายุ 3-5.9 ปี เป็นกลุ่มที่ได้รับไนเตรตและไนไตรต์

ในระดับความเสี่ยงที่สูงกว่าประชากรกลุ่มอายุอื่น และการศึกษาของปราณี พัฒนกุลอนันต์ และคณะ⁽¹²⁾ ได้ประเมินความเสี่ยงต่อการได้รับวัตถุกันเสียและสีสังเคราะห์จากการบริโภคไส้กรอกของนักเรียน ในจังหวัดนครปฐม พบปริมาณการได้รับไนโตรต์ ไนเตรต กรดซอร์บิก และกรดเบนโซอิกคิดเป็นร้อยละ 100.0, 85.0, 59.0 และ 49.0 ของ ADI ตามลำดับ ดังนั้น การลดความเสี่ยงการได้รับไนโตรต์จากการบริโภคอาหารของเด็กต้องนำการสื่อสารความเสี่ยงมาใช้ และแนะนำให้ผู้ปกครองดูแลพฤติกรรมบริโภคอาหารของเด็กให้เหมาะสม เพื่อป้องกันไม่让孩子บริโภคอาหารกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ในปริมาณสูงอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ และควรบริโภคอาหารที่หลากหลายหมุนเวียนเพื่อไม่ให้เกิดการสะสมของสารพิษในร่างกาย อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ ไม่พบความเสี่ยงของการได้รับสัมผัสทางด้านเชื้อจุลินทรีย์ในผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ นายวิชัย ปราสาททอง ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 12/1 ตรัง ที่กรุณาสนับสนุนและให้คำปรึกษา ขอขอบคุณนางสาวอัจฉรา ชนะสิทธิ์ นางสาวเสาวนีย์ เก้าเอี้ยน และพนักงานกระทรวงสาธารณสุขในห้องปฏิบัติการอาหาร กลุ่มคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 12/1 ตรัง ที่ได้ช่วยเหลือในการเก็บและตรวจวิเคราะห์ตัวอย่าง จนสามารถดำเนินโครงการลุล่วงและสำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. Evaluations of the Joint FAO/WHO Expert Committee of Food Additives (JECFA). [Internet]. 2010 [cited 2018 Aug 1]. Available from: <http://apps.who.int/food-additives-contaminants-jecfa-database/search.aspx>
2. สำนักโรคบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. Food poisoning. รายงานโรคในระบบเฝ้าระวัง 506 [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [สืบค้นเมื่อ 1 ส.ค. 2561]. แหล่งข้อมูล: http://www.boe.moph.go.th/boedb/surdata /506wk/y60/d03_3160.pdf.
3. ปวีณ์ดา ศรีพนารัตนกุล, เวณิกา เบ็ญจพงษ์, ปิยนุช วิเศษชาติ, ปราณี พัฒนกุลอนันต์, วีรยา การพานิช. การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัสกรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิกจากการบริโภคอาหารประเภทไส้กรอกและหมูยของคนไทย.วารสารพิษวิทยาไทย. 2552; 24(1): 27-36.
4. พัชรिता พิชัย, นฤมล ชันดีกุล. การประเมินการได้รับสัมผัสของกรดเบนโซอิก ในน้ำ พริกหนุ่มที่จำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2553 – 2556. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ 2558;57(2):198-207.
5. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. DMSc F 1072: การวิเคราะห์ปริมาณกรดเบนโซอิกและกรดซอร์บิกในอาหารโดย HPLC ใน วิธีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์อาหาร เล่มที่ 5. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร ; 2560. หน้า 31-34.
6. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. วิธีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์อาหาร เล่มที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์; 2557.
7. Reid AP, editor. Color additives: intermediates and reaction by-products in FD&C yellow No.5 liquid C juice chromatography method. In: Latimer GW, editor. Official method of analysis of AOAC International, 20th ed. Virginia: William Byrd Press; 2016. p. 24-5.
8. US Food and Drug Administration. Bacteriological analytical manual, 2001; update March 2016. Chapter 12: *Staphylococcus aureus* [Internet]. 2001 [cited 2017 Dec 1]. Available from: <https://www.fda.gov/food/laboratory-methods-food/bam-staphylococcus-aureus>
9. ISO 6579:2002. update January 2017. Microbiology of food and animal feeding stuffs — horizontal method for the detection of *Salmonella* spp. [Internet]. 2002 [cited 2017 Dec 1]. Available from: <https://www.iso.org/standard/29315.html>
10. พัจณา วงษาพรหม, เวณิกา เบ็ญจพงษ์, วีรยา การพานิช, ปราณี พัฒนกุลอนันต์. การประเมินความเสี่ยงของการได้รับ

- สัมผัสกรดเบนโซอิกและกรดซอร์บิก จากการบริโภคเครื่อง
แกงเผ็ดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร และ
สุพรรณบุรี. วารสารพิษวิทยาไทย 2552;24(1):17-26.
11. สำนักงานมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ. ข้อมูลการ
บริโภคอาหารของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ; 2559.
12. ปราวณี พัฒนกุลนันต์, เวณิกา เบ็ญจพงษ์, จักรกฤษณ์ สกล-
กิจดิณภากุล, หัสยา อมราสกุลทรัพย์, พรชมนต์ พงศ์-
อิทธิโกคิน, ปิยนุช วิเศษชาติ, โสภิตา สุตา, วีรยา การพานิช.
วัตถุดิบเสียและสีสังเคราะห์ในไส้กรอกที่จำหน่ายในและนอก
โรงเรียนจังหวัดนครปฐม. วารสารพิษวิทยาไทย 2559;
- 31(2):39-54.
13. พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม
135, ตอนพิเศษ 178 ง (ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2561).
14. เวณิกา เบ็ญจพงษ์, วีรยา การพานิช, จิรารัตน์ เทศะศิลป์,
จตุมา ลิขิตรัตน์พร, ปิยนุช วิเศษชาติ, นริศรา ม่วงศรีจันทร์,
และคณะ. การประเมินการได้รับไนเตรตและไนไตรต์จากการ
บริโภคเนื้อสัตว์แปรรูปของประชากรไทย. วารสาร-
วิทยาศาสตร์ ม.ช. 2554;16(8):931-41.

Abstract: Risk Assessment of Exposure to Preservative, Synthetic Organic Dyes and Microorganisms from the Consumption of Processed meat in Trang Province

Alisara Ruangkhum, M.S. (Food Technology); Patcharin Wattanasin, B.S.(Aquatic Science)

Regional Medical Sciences Center 12/1 Trang, Department of Medical Sciences, Ministry of Public Health, Thailand

Journal of Health Science 2020;29(5):830-8.

Risk assessment of exposure to preservative, synthetic organic dyes and microorganisms from the consumption of processed meat in Trang Province . 30 samples were analyzed for benzoic acid, sorbic acid, synthetic color, nitrate, nitrite, Staphylococcus aureus and Salmonella spp. The results show two samples (6.6%) were found benzoic acid in the samples of Chinese sausage and Thai East sausage, the amount of benzoic acid were in the range of 67.6 – 227.4 mg/kg. On synthetic color analyzed ; Two Sausages (6.6%) were found erythrosine, the amount of erythrosine were in the range of 2.4 – 7.8 mg / kg. and one Sausage (3.3%) was found Tartrazine for 2.2 mg/kg . One Sausage (3.3%) was found nitrate for 1,085 mg / kg. And six samples (20%) were found nitrite. There are two sausages, three hams and a Thai East sausage, the amount of nitrite were in the range of 17.3 –54.1 mg/kg . No contamination were found for Staphylococcus aureus and Salmonella spp. All data are used to estimate the exposure assessment from the intake of benzoic acid, sorbic acid, synthetic color, nitrate and nitrite at the average and 95 percentile of eater only and per capital found that benzoic acid, synthetic color and nitrate in all food samples had no risk of damage to health. While nitrite in sausages ham and Thai East sausages exposure assessment for age 3 – 5.9 year which are at risk of damage to health as same as exposure assessment nitrite in sausages for age 6 – 34.9 year.

Keywords: fermented meat; exposure assessment; nitrite